

Sygn. akt VII K 411/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SR Joanna Urlińska

Protokolant Agnieszka Michałowska

przy udziale prok. Macieja Szepietowskiego

po rozpoznaniu w dniu 18.10 .2016 r. i 25.10.2016r. sprawy:

J. Ł. (1), ur. (...) w O., syna J. i K. z d.

K.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 03.06.2011 r. do 24.02.2012 r. w O., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, aby T. P. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w J., w złożonych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego deklaracjach dla podatku od towarów i usług VAT-7 za poszczególne okresy rozliczeniowe od czerwca 2011 r. do lutego 2012 r. z naruszeniem art. 86 ust. 10 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004 r. nr 54 poz. 535 z późn. zm.) zawyżył kwotę podatku naliczonego o 92745 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek od towarów i usług o 92745 zł, swoim zachowaniem ułatwił popełnienie tego czynu zabronionego, wystawiając w sposób nierzetelny w imieniu firmy PHU (...) z siedzibą w O. oraz przekazując T. P. faktury o numerach: (...) o łącznej wartości brutto 108656,23 zł mimo, że opisane na fakturach zdarzenia gospodarcze nie miały miejsca,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks;

II. w dniu 25.08.2011 r., w O., podał nieprawdę Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w O. w złożonej deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 za lipiec 2011 r. z naruszeniem art. 86 ust. 1, ust. 2 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 z późn. zm.), wykazując zawyżony podatek naliczony o kwotę 7456 zł, uszczuplając podatek od towarów i usług za lipiec 2011 r. o kwotę 7456 zł, **tj. o czyn z art. 56 § 2 kks;**

I. oskarżonego **J. Ł. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia i za to z mocy art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks, opierając wymiar kary o art. 19 § 1 kkw zw z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks skazuje go na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 113§1kks w zw z art. 414§1 kpk , art. 17§1 pkt. 6 kpk i art. 2§2kks postępowanie wobec **J. Ł. (1)** w zakresie czynu zarzucanego mu w punkcie II umarza uznając, iż czyn wyczerpał znamiona wykroczenia art. 56§3 kks

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. G. kwotę 588 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 135,24 złotych tytułem 23 % stawki podatku Vat od wynagrodzenia.,

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w tym opłaty w części skazującej, zaś koszty w części umarzającej postępowanie przejawia na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII K 411/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

J. Ł. (1) od wielu lat cierpi na chorobę alkoholową.

Na początku 2011r. J. Ł. (1) zarejestrował na siebie za namową kolegi działalność gospodarczą w postaci firmy PHU (...) z siedzibą w O.. Kolega ten zaproponował mu tę formę działalności jako sposób na zarobienie pieniędzy. Tłumaczył, iż będzie on wypisywał faktury na palety, za co otrzyma wynagrodzenie.

J. Ł. (1) zgodził się na taką formę współpracy, będąc w tym okresie najczęściej pod wpływem alkoholu.

W wyniku tej współpracy J. Ł. (1) w pubie (...)w O. poznał mężczyznę o nazwisku P.. Uzgodnił z nim podpisywanie faktur, które inna nieustalona osoba miała mu doręczać.

J. Ł. (1) nigdy w rzeczywistości nie produkował palet.

Realizując ustną umowę odbierał on połączenia od dzwoniącego do niego mężczyzny. Następnie spotykał się z nim w ówczesnym Centrum Handlowym (...) w O.. Tam na miejscu J. Ł. (1) wypisywał przywiezione mu faktury, po czym je oddawał. Za ich wystawienie otrzymywał po pewnym czasie pieniądze – początkowo 500 złotych, a następnie 300.

Po pewnym czasie pod wpływem ojca J. Ł. (1) zadeklarował zaprzestanie tej formy współpracy.

W tym czasie wymienionemu księgowość firmy prowadził A. R..

W ten sposób J. Ł. (1) w okresie od 03.06.2011 r. do 24.02.2012 r. w O., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, chcąc aby T. P. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w J., w złożonych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego deklaracjach dla podatku od towarów i usług VAT-7 za poszczególne okresy rozliczeniowe od czerwca 2011 r. do lutego 2012 r. z naruszeniem art. 86 ust. 10 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004 r. nr 54 poz. 535 z późn. zm.) zawyżył kwotę podatku naliczonego o 92745 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek od towarów i usług o 92745 zł, swoim zachowaniem ułatwił on popełnienie tego czynu zabronionego, wystawiając w sposób nierzetelny w imieniu firmy PHU (...) z siedzibą w O. oraz przekazując T. P. faktury o numerach: (...) o łącznej wartości brutto 108656,23 zł mimo, że opisane na fakturach zdarzenia gospodarcze nie miały miejsca.

W dniu 25.08.2011 r. w O., J. Ł. (1) podał nieprawdę Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w O. w złożonej deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 za lipiec 2011 r. z naruszeniem art. 86 ust. 1, ust. 2 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011r. Nr 177, poz. 1054 z późn. zm.), wykazując zawyżony podatek naliczony o kwotę 7456 zł, uszczuplając podatek od towarów i usług za lipiec 2011 r. o kwotę 7456 zł.

(dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 70-72 w odczytanym zakresie , zeznania J. Ł. (2) k. 244v).

W toku postępowania przygotowawczego dopuszczono dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów. Powołany zespół biegłych uznał, iż oskarżony nie cierpi chorobę psychiczną ani upośledzenie alkoholowe. Rozpoznano u niego zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu i benzodiazepin.

Uznano, iż w czasie popełnienia czynów mógł on rozpoznać ich znaczenie i pokierować swoim postępowaniem.

(dowód opinia sądowno-psychiatryczna k. 98-101).

Wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym oskarżony przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów i wyjaśnił zgodnie z ustalonym w sprawie stanem faktycznym (k. 70-72 w odczytanym zakresie)

Sąd zważył co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na etapie postępowania przygotowawczego.

Relacje te są szczerze i konsekwentne. Wymieniony nie tylko formalnie przyznał się do ich popełnienia, to jeszcze szczerze opisał w zakresie w jakim pamiętał te zdarzenia, przyczyny założenia przez siebie działalności gospodarczej oraz sposób jej rzekomego prowadzenia. Wymieniony nie kwestionował, iż w rzeczywistości jej nie prowadził oraz potwierdził działanie na rzecz innej osoby, jak i otrzymywanie z tego tytułu środków finansowych.

Z tożsamyh przyczyn Sąd generalnie podzielił zeznania świadków - tak przesłuchanego na rozprawie ojca oskarżonego, jak i pozostałych zawnioskowanych aktem oskarżenia, które uznano za ujawnione bez odczytywania na zgodny wniosek stron. Nie uznano natomiast za wiarygodne zeznań T. P.. Relacje wymienionego w zakresie jakby miał nabywać palety od oskarżonego w świetle relacji J. Ł. (1) i jego ojca stanowi jedynie linię obrony w celu uchylenia się od grożącej mu odpowiedzialności karnej. Relacje D. Z. dowodzą zaś, iż J. Ł. (1) dopytywał się o dobrego księgowego, którego ten polecił. Relacje te korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego w tym zakresie. Są też zgodne z zeznaniami A. R., który z polecenia D. Z. rozliczał oskarżonego.

W tych okolicznościach materiał dowodowy zebrany w sprawie wykazał winę J. Ł. (1) co do popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu I polegającego na tym, iż w okresie od 03.06.2011 r. do 24.02.2012 r. w O., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, chcąc aby T. P. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w J., w złożonych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego deklaracjach dla podatku od towarów i usług VAT-7 za poszczególne okresy rozliczeniowe od czerwca 2011 r. do lutego 2012 r. z naruszeniem art. 86 ust. 10 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004 r. nr 54 poz. 535 z późn. zm.) zawyżył kwotę podatku naliczonego o 92745 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek od towarów i usług o 92745 zł, swoim zachowaniem ułatwił popełnienie tego czynu zabronionego, wystawiając w sposób nierzetelny w imieniu firmy PHU (...) z siedzibą w O. oraz przekazując T. P. faktury o numerach: (...) o łącznej wartości brutto 108656,23 zł mimo, że opisane na fakturach zdarzenia gospodarcze nie miały miejsca, tj. o czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd oskarżonego J. Ł. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia i za to z mocy art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks, opierając wymiar kary o art. 19 § 1 kk w zw. z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks skazał go na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych.

Rozważając wymiar kary uwzględniono stopień winy społecznej szkodliwości czynu, jak i działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Za okoliczności łagodzące uznano stwierdzoną chorobę alkoholową, jak i wyrażoną przez oskarżonego skruchę.

Kwestią wymagającą odrębnego potraktowania była natomiast sytuacja dotycząca zarzutu postawionego oskarżonemu w punkcie II. Dotyczył on czynu z art. 56 § 2 kk, polegającego na tym, iż w dniu 25.08.2011 r., w O., J. Ł. (1) podał nieprawdę Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w O. w złożonej deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 za lipiec 2011 r. z naruszeniem art. 86 ust. 1, ust. 2 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011r. Nr 177, poz. 1054 z późn. zm.), wykazując zawyżony podatek naliczony o kwotę 7456 zł, uszczuplając podatek od towarów i usług za lipiec 2011 r. o kwotę 7456 zł. Fakt popełnienia przedmiotowego czynu, jest również w świetle już tylko wyjaśnień oskarżonego niewątpliwy.

Tym niemniej w chwili obecnej z dniem 1 stycznia 2016r. czyn polegający na uszczupleniu bądź narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej w kwocie do 9250 złotych stanowiłoby wykroczenie skarbowe z art. 56§3kk.

Sąd uwzględniając ten fakt na podstawie art. 113§1kks w zw z art. 414§1 kpk , art. 17§1 pkt. 6 kpk i art. 2§2kks postępowanie wobec J. Ł. (1) w zakresie czynu zarzucanego mu w punkcie II umorzył uznając, iż czyn wyczerpał znamiona wykroczenia art. 56§3 kks.

Regulacja art. 2§2 kks w przekonaniu Sądu orzekającego w sprawie obliguje do zastosowania przepisów nowych jako względniejszych. Tym niemniej ich zastosowanie nie może nastąpić w oderwaniu od ogólnych przepisów dotyczących przedawnienia wykroczeń skarbowych. Art. 51§1kks stanowi, iż karalność wykroczenia ustaje jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok. Tym niemniej jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy skutkuje to przedłużeniem okresu przedawnienia o kolejne dwa lata.

W ocenie Sądu art. 2 kks a odpowiednio 4 kk są przepisami gwarancyjnymi oskarżonych i w każdej sytuacji w tym również objętej przedmiotowym aktem oskarżenia winny być stosowane.

Oba stanowią grupę przepisów karnych i tylko z racji wypełnienia znamion czynu karnoskarbowego oskarżony nie może podnosić innych następstw niż gdyby czyn wyczerpał znamiona przestępstwa z kodeksu karnego. Tymczasem ugruntowane już orzecznictwo Sądu Najwyższego stanowi, iż w sprawach o przestępstwa z kodeksu karnego, które w czasie wykonywania kary pozbawienia wolności przed wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247) Sąd dokonuje modyfikacji samej prawomocnie orzeczonej kary za to przestępstwo, które traktowane jest jako wykroczenie dopiero z dniem wejścia w życie noweli.

Skoro sytuacja taka dotyczy wskazanych w tej ustawie przestępstw objętych już prawomocnymi i podlegającymi wykonaniu wyrokami, to tym bardziej aktualne ustalenie w sprawie iż czyn w chwili wyrokowania wyczerpuje znamiona wykroczenia z kodeksu karnego skarbowego obliguje Sąd do zmiany opisu i kwalifikacji i orzekanie w przedmiocie wykroczenia. Wobec czego Sąd zakwalifikował czyn jako właściwe wykroczenie kks, a wobec przedawnienia jego wykonania postępowanie w tym zakresie umorzył.

W tych okolicznościach kara wymierzona oskarżonemu za czyn z punktu I jest adekwatna do stopnia jego winy. Uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu i cele kary jakie ma wobec oskarżonego osiągnąć.

Jednocześnie zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. G. kwotę 588 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 135,24 złotych tytułem 23 % stawki podatku Vat od wynagrodzenia.

Wysokość orzeczonej kary grzywny i trudna sytuacja finansowa oskarżonego doprowadziła na podstawie art. 624 § 1 kpk do zwolnienia go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w tym opłaty w części skazującej. Jednocześnie koszty w części umarzającej postępowanie przejęto na rachunek Skarbu Państwa.